

بادیاد

Remember the Wind | Ehsan Tahmasbi

احسان طهماسبی

متولد ۱۳۶۱. دانش‌آموخته دکتری معماری از دانشگاه هنر ایران؛ استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد سרוستان

یکی از روشن‌ترین خاطرات من از دوره دانشجویی‌ام در یزد، تصویری است از بادگیری که بیشتر روزها در کوچه میان دانشکده تا غذاخوری می‌دیدم، به‌ویژه در زمستان که قامت رعناي خود را با تاپ ملایمی در پایین‌تنه، در پس‌زمینه آسمان صاف و لاجوردی نمایش می‌داد. به این فکر می‌کردم که آیا برج‌ها و پل‌های عظیم فلزی و بتنی شاهکار مهندسی‌اند یا این بنای بلند خشتی که نه تنها در برابر فشار باد صحرایی خم به ابرو نمی‌آورد، بلکه آن را به درونش فرامی‌خواند. این بود که تصمیم گرفتم به بهانه درس مرمت، از سازوکار بادگیرها بیشتر سر دربیآورم و به پیشنهاد استاد گران‌قدرم، دکتر محمدرضا اولیاء، به سراغ بادگیرهای ویران و نیمه‌ویران رفتم. یک روز با شیدایی دوربین آنالوگ زینت خود را برداشتم و به سوی شرق بافت تاریخی و یکی از محلاتی که نامش خاطر نیست، راه افتادم. یادم می‌آید که برخی از خانه‌ها و بادگیرهای ویرانی که یافتیم در کنار

چندان همراهی نمی‌کردم! ■

Zenit

بادگیر
کوچه دانشکده

باینکه گچ به چوب نمی‌چسبد،
چطور زیر بادگیر را گچ‌کاری
می‌کردند؟

خُب استاد، پیرامون چوب
طناب می‌پیچیدند.

بادگیر کوچه دانشکده، یزد

عکاس: احسان طهماسبی